

ויסקונסין 2013 - וויסקונסין 2010

מה השתנה?

מה השתנה	מה נשאר בתכנית	סוגייה
<p>שלילת הגמלה עצמה תעשה על ידי עובד ציבור, אך הוא יסתמך על חוות דעת מטעם החברה הפרטית. עולה חשש שעובד הציבור יהווה חותמת גומי להחלטות החברה הפרטית.</p>	<p>הקבלן הפרטי יהיה זה שימליץ על שלילת הקצבה</p>	<p>סמכות לשלול קצבאות</p>
<p>הקבלן יקבל תגמול גבוה יותר עבור השמה לתקופה ארוכה יותר עם שכר גבוה יותר למשתתף; למרות הכיוון החיובי, לא ברור אם גובה התמריץ יהיה כזה שאכן יעודד את הקבלנים להתאמץ למען השמה איכותית למשתתפים.</p> <p>לא יהיה תגמול על שלילה אקטיבית של קצבה;</p> <p>מלשון החוק לא ברור אם הקבלן הפרטי יתוגמל בגין "שלילה פאסיבית" של קצבה (לדוגמא, במקרה שבו משתתף לא ביצע את התוכנית שנקבעה לו או שנעדר ממנה)</p>		<p>מערך התמריצים של הקבלנים הפרטיים</p>
<p>בניגוד לתכניות הקודמות שהיו ניסיוניות, התוכנית הנוכחית מיועדת לפריסה ארצית, ללא פיילוט שיאפשר לבחון אותה בקנה מידה מצומצם לפני כן.</p>		<p>תכנית ניסיונית/קבועה</p>
<p>הפיקוח מטעם המדינה ייעשה על ידי עובד ציבור אחד שישב במרכז תעסוקה המשרת אלפי משתתפים. ספק רב עד כמה אפקטיבית תהיה מעורבות של עובד בודד אחד המופקד על עניינם של אלפים, ואשר חולק סביבת עבודה עם עובדי הקבלן הפרטי.</p>		<p>פיקוח</p>
	<p>עובדי החברה הפרטית יהיו אלו שיקבלו החלטות בנוגע להפניית משתתפים לעבודה, קביעת</p>	<p>בניית תכנית אישית</p>

	"התכנית האישית" וסדר יומם.	
מי יורשה להפעיל מרכזים	גם מוסדות ללא כוונת רווח ולא רק חברות פרטיות יוכלו להשתתף במרכזי ההפעלה. אין בכך הבטחה שאכן עמותות יהיו אלו שיזכו במרכז. בנוסף, אין בכך כדי למנוע השפעת שיקולים זרים דוגמת רווח כספי או רצון להציג תוצאות שיביאו להנשרת משתתפים.	
יעדי התכנית עבור המשתתפים	קודם עבודה, אח"כ הכשרה מקצועית. במקום לפעול ליצירת אופק תעסוקתי עבור המשתתפים, התכנית תפעל על מנת להשים אותם בעבודה בכל מחיר, ובכלל זה במשרות זמניות, חלקיות ובלתי-מקצועיות.	

שאלות רבות במתווה המתוכנן עוד נותרו פתוחות:

- מה תהיה הנגיעה של עובדי הציבור שיוצבו במרכזי התעסוקה לדורשי העבודה? עד כמה יבואו עמם במגע, יכירו את נסיבותיהם ויהיו שותפים להכרעות לגביהם?
- מה יהיו סמכויות הפיקוח והבקרה על החברות הפרטיות? מה יהיו סמכויות עובדי הביטוח הלאומי שאר ישובו במרכזי התעסוקה?
- האם המשתתפים יחויבו שוב להשתתף בתכנית שבועית בהיקף של 30-35 שעות שבועיות, גם אם אין בה צורך לשם שילוב בעבודה או הכשרה מקצועית?
- האם עובדי החברה הפרטית יורשו לדרוש מהמשתתפים מידע רפואי פרטי?
- האם תהיה לכל משתתף זכות לשירותים תומכי עבודה (דוגמת הכשרה מקצועית איכותית, סבסוד הוצאות נסיעה ושירותי טיפול בילדים) באופן שמחייב את הקבלן הפרטי, או שהדבר יהיה נתון לשיקול דעתו של הקבלן? ללא שירותים אלה, התכנית לא תוכל להציע אפשרות אמיתית ליציאה לעבודה ואופק תעסוקתי שיאפשר קיום בכבוד.
- האם גם כעת, פטור מהתכנית בגין "אי מסוגלות תעסוקתית" יינתן רק בועדת החריגים, לאחר שהמשתתפת/עבר/ה חצי שנה בתכנית, ורק בכפוף להמלצת עובדי החברה הפרטית?
- מה יהיה הרכב ועדת החריגים? האם היא תורכב, כבעבר, מנציגי משרדי האוצר, התמ"ת והרווחה, או מאנשי מקצוע דוגמת רופאים, פסיכולוגים ועובדים סוציאליים? האם שיקוליה יהיה צרכי המשתתף, או צרכי המערכת?
- האם, כמו בהצעת החוק הקודמת שנפסלה, יתווספו הכבדות על המשתתפים, דוגמת חובת אמהות יחידניות להתייצב מרגע שמלאו לילדן שנה, ולא שנתיים?